

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 006389 21 Кж
Бања Лука, 17.6.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених О.М., Е.М. и А.С., због стицаја кривичних дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. и тешка крађа из члана 226. став 3. у вези са ставом 1. тачка 2., а све у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог О.М., адвоката М.М. из Д., осумњиченог Е.М., адвоката Н.М. из Д. и осумњиченог А.С., адвоката Р.С. из Д., изјављеним против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 006389 21 Кв 2 од 09.6.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.6.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених О.М., Е.М. и А.С., изјављене против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 006389 21 Кв 2 од 09.6.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 006389 21 Кв 2 од 09.6.2021. године, продужен је притвор против осумњичених О.М., Е.М. и А.С., против којих се спроводи истрага због стицаја кривичних дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. и тешка крађа из члана 226. став 3. у вези са ставом 1. тачка 2., а све у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 10.8.2021. године.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог О.М., адвокат М.М. из Д., осумњиченог Е.М., адвокат Н.М. из Д. и осумњиченог А.С., адвокат Р.С. из Д.

Бранилац осумњиченог О.М. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и одбије приједлог за продужење притвора, а осумњичени пусти на слободу, или притвор замјени

мјерама забрана из члана 185. ЗКП РС, или рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац осумњиченог Е.М. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и одбије приједлог за продужење притвора, а осумњичени пусти на слободу, или притвор замјени мјерама забрана из члана 184.-185. ЗКП РС, или рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или преиначи и осумњиченом притвор продужи за краћи временски период.

Бранилац осумњиченог А.С. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор замјени мјерама забрана или рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалби, изнесени у прилог тврдњи да су, у побијаном рјешењу, изостали разлози о одлучним чињеницама који се односе на постојање основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за која се истрага против њега спроводи и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, закључак о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. и тешка крађа из члана 226. став 3. увези са ставом 1. тачка 2., а све у вези са чланом 37. КЗ РС, на начин како је то чињенично описано у наредби о спровођењу истраге Окружног јавног тужилаштва у Добоју Т15 0 КТ 0033008 од 12.5.2021. године, заснован је и образложен у побијаном рјешењу (страна 2., 3., 4. и 5.), кроз оцјену доказа прибављених у досадашњем току истраге. У побијаном рјешењу је, у битноме, изнесен садржај исказа свједока Р.Б., који потврђује да добро познаје осумњичене О.М. и Е.М. и њихово заједничко учешће у ранијем извршењу кривичних дјела на подручју Босне и Херцеговине, те потврдио да је, управо он, подучио Е.М. да врши експлозију банкомата плином. Након презентовања релевантних снимака надзорних камера, свједок је препознао на снимку ове осумњичене, прецизирајући које од радњи су појединачно предузели, које чињенице првостепени суд доводи у везу описом дјела, за која се истрага спроводи. Чињенице и околности које је појаснио овај свједок у вези са снимком надзорних камера, представља саставни дио његовог исказа, али се овдје не ради о радњи препознавања лица у смислу одредбе члана 150. ЗКП РС, како то тврди жалба браниоца осумњиченог Е.М., указујући на незаконитост у спровођењу ове радње доказивања. Исказ свједока Р.Б., правилно првостепени суд доводи у везу са исказом заштићеног свједока ХУ-01/02, налазећи да су ови искази међусобно, у битноме, подударни, а који износи чињенице и околности у вези са договором и припремањем осумњичених О.М., Е.М. и А.С. за извршење кривичних дјела, детаљно појашњавајући која возила су, и на који начин припремали за извршење предметних кривичних дјела, како у односу на кривично дјело извршено на штету

М.М.1 из Ш., тако друга кривична дјела (на банкомате), извршена на штету „Uni Credit“ банке.

Сви наведени докази су оцијењени појединачно и у међусобној повезаности, и у довољној мјери образложени у побијаном рјешењу, те је изведен правилан закључак о постојању основане сумње да су осумњичени, починили кривична дјела за које се истрага спроводи, као законског услова примјене мјере притвора, у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС.

Тврдње жалби да је, начином датог образложења побијаног рјешења „да су осумњичени починили кривична дјела...“, прејудицирана кривица и тиме повријеђена одредба члана 3. ЗКП РС, нису основане, јер је цитирана реченица са одредницом „осумњичени“, садржана у контексту рјешења донесеног у фази истраге, којим се утврђује постојање основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело „за које се истрага против њих спроводи“, како је то и наведено у побијаном рјешењу.

Ради тога су без основа аргументи жалбе, којима се, са аспекта оспоравања квалитета датог образложења у оцјени наведених доказа, успоставља тврдња о изостанку разлога о одлучним чињеницама и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, као и они изнесени у прилог тврдњи да је побијано рјешење засновано на незаконитим доказима и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС.

Неосновани су и приговори којима се указује на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, на рочишту за изјашњење о приједлогу за продужење притвора, тужилац је појаснио да је у, уводом дијелу приједлога, грешком наведен притворски разлог из члана 197. став 1. тачке а) и б) ЗКП РС, па када се има у виду да је, у образложењу (страна 3.) и у самом коначном приједлогу тужиоца (страна 7.), наведена тачка в) цитиране законске одредбе, на коју су се изјаснили осумњичени и њихови браниоци (записник са рочишта од 09.6.2021. године), по оцјени овог суда, одбрана није ускраћена у праву на изјашњење у погледу посебног притворског разлога, по којем је притвор продужен. Надаље, осим чињенице да је одбрана, на том рочишту, оспорила постојање притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, оспорила је и постојање основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за која се против њих истрага спроводи. Дато изјашњење одбране, супротно аргументима из жалбе браниоца осумњиченог Е.М., изнесено је, у битноме, у побијаном рјешењу (страна 2.), а оцијењено у склопу свих доказа приложених уз приједлог за продужење притвора. Тако да су, и у овом дијелу, неосновани приговори о повреди права на одбрану и недостатку разлога о одлучним чињеницама и тиме почињеним битним повредама одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) и к) ЗКП РС.

Надаље, а супротно жалбеним приговорима бранилаца осумњичених О.М., Е.М. и А.С., за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу аргументовано образложење, које овај суд у цјелости прихвата, као ваљано.

Правилно се образлаже да бројност и истоврсност кривичних дјела за која се терете осумњичени, у времену од 29.6.2019. до 01.5.2021. године, извршених на готово идентичан начин (пет кривичних дјела), карактеришу упорност у извршењу и представљају нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања дјела. Осим тога, ранија осуђиваност осумњичених утврђена рјешењем о одређивању притвора (по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС), потврђује правилност и ваљаност закључка побијаног рјешења о нужности даље примјене мјере притвора по основу притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Слиједом надененог, жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и законитост побијаног рјешења, као ни закључак да, у конкретном случају, нема мјеста да се мјера притвора замјени мјерама забрана.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић